

Justitiedepartementet

ju.remissvar@regeringskansliet.se

ju.L5@regeringskansliet.se

Remissvar över betänkandet En effektivare kontaktförbudslagstiftning – ett utökat skydd för utsatta personer (SOU 2024:13)
(Ju2024/00351)

Statens institutionsstyrelse (SiS) har ombetts att lämna synpunkter på förslagen i rubricerat betänkande.

Inledningsvis vill SiS föra fram att myndigheten ser positivt på förslagen som syftar till ett utökat skydd för utsatta personer. Vissa aspekter som förslagen för med sig bör dock analyseras ytterligare i det fortsatta lagstiftningsarbetet. SiS synpunkter i dessa delar framgår i det följande.

Avsnitt 8.3.7

Det framgår inte om förslaget om särskilt utvidgade kontaktförbud kan påverka SiS möjligheter att placera barn, ungdomar och klienter på särskilda ungdomshem och LVM-hem utifrån hemmets geografiska placering. SiS anser att det bör belysas om, och i sådant fall på vilket sätt, myndigheten ska förhålla sig till ett särskilt utvidgat kontaktförbud vid placering på ett särskilt ungdomshem eller LVM-hem. För det fall SiS ska ta sådana hänsyn behöver det även belysas vilka konsekvenser det kan få för myndigheten och de målgrupper som ska placeras vid myndigheten.

Avsnitt 8.5.4

Utredningen föreslår att det ska införas en skyldighet för SiS att lämna uppgifter som kan antas ha betydelse för beslut om kontaktförbud till Åklagarmyndigheten och Polismyndigheten. Utredningen påtalar att det hos SiS gäller sekretess för uppgifterna enligt 26 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL men att motsvarande sekretessbestämmelse inte gäller för åklagare och polis. Utredningen bedömer dock att uppgifterna i de flesta fall kommer att skyddas av sekretess enligt 35 kap. 5 § OSL.

SiS vill påpeka att skaderekvisiten i 26 kap. 1 § OSL respektive 35 kap. 5 § OSL är olika utformade och att 26 kap. 1 § OSL ger ett starkare sekretesskydd. Det finns vidare i 10 § lagen (1988:688) om kontaktförbud ett undantag från sekretessen i 35 kap. 5 § OSL, som innebär att den mot vilken kontaktförbudet avses gälla och den som förbudet avses

skydda har rätt att ta del av det som har tillförts ärendet med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § OSL.

SiS instämmer i utredningens bedömning att det är viktigt att uppgifter med avgörande betydelse för frågan om kontaktförbud kan lämnas till polis och åklagare. SiS anser dock att det bör övervägas att låta de uppgifter som SiS måste lämna inom ramen för den föreslagna uppgiftsskyldigheten få samma sekretesskydd hos den mottagande myndigheten som hos SiS. Detta med beaktande av att de uppgifter som utredningen anger kan komma att efterfrågas är av vitt skilda slag och kan vara mycket integritetskänsliga för den enskilde, t.ex. uppgifter om manifesterande av risk för återfall i brott eller medverkan i brottsförebyggande program. I vart fall bör de risker som avsaknaden av ett sådant sekretesskydd för med sig för den enskilde belysas ytterligare i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Beslut i detta ärende har fattats av rättschefen Eleonore Källstrand Nord. I den slutliga handläggningen har sektionschefen Erla Thorisdottir deltagit. Föredragande har varit juristen Clara Renman.

Eleonore Källstrand Nord